

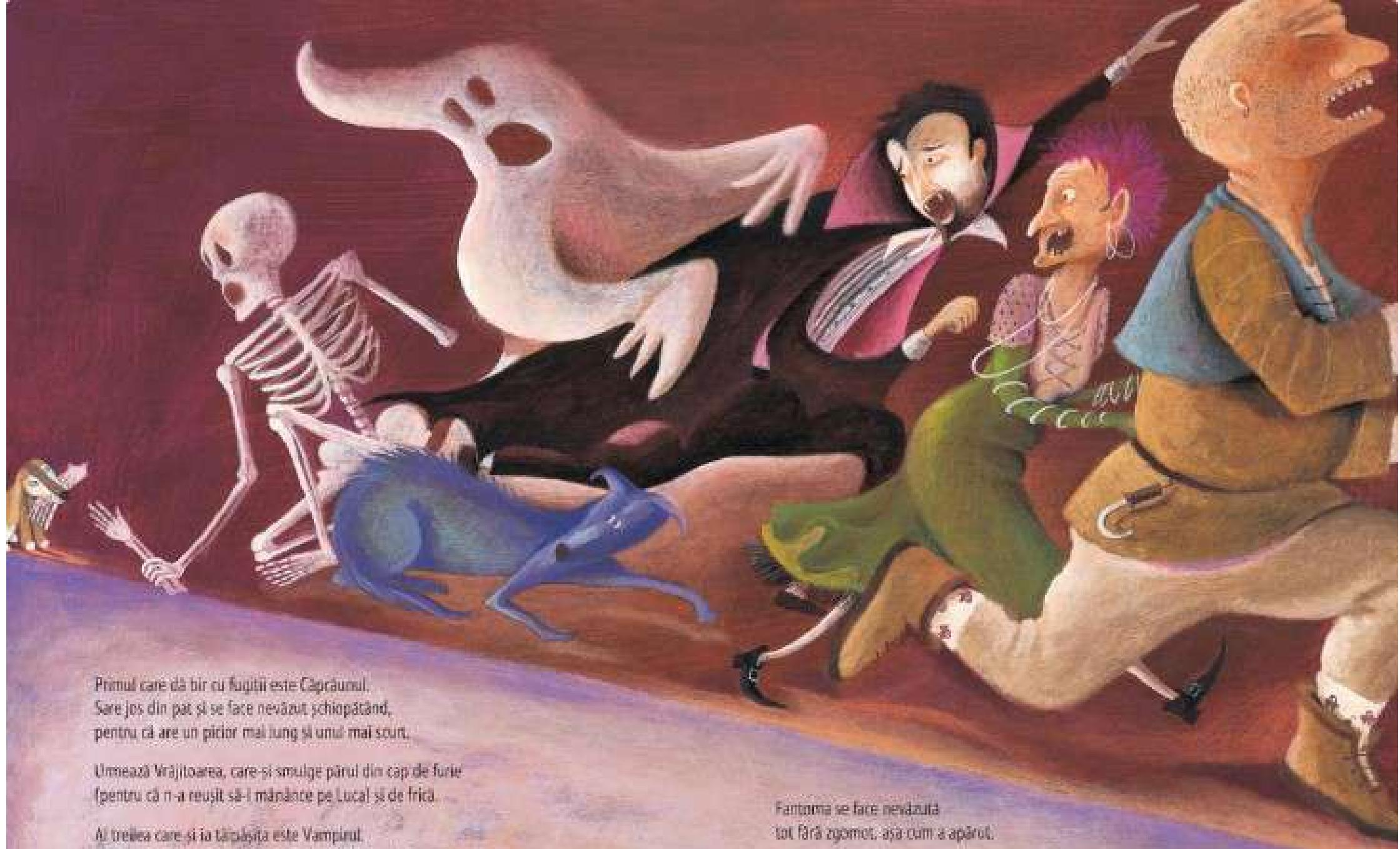
Lui Luca îl este frica să doamnă la el în pat. Părinții îl spun că trebuie să se învețe, pur și simplu.

— Suntem chiar în camera de sătură. Nu poate să intre nimene înțe. În plus, veioză bulzuruză e aprinsă, îl spun ei.

Îl sărută de noapte bună și pleacă, închizând ușa în urma lor. El cred că nu poate să intre nimene la el în cameră, dar nu-i adevarat.

Monștrii pot.

Monștrii pot.



Primul care dă bir cu flugă este Capraumul.
Se aruncă din pat și se face nevăzut schiopătând,
pentru că are un picior mai lung și unul mai scurt.

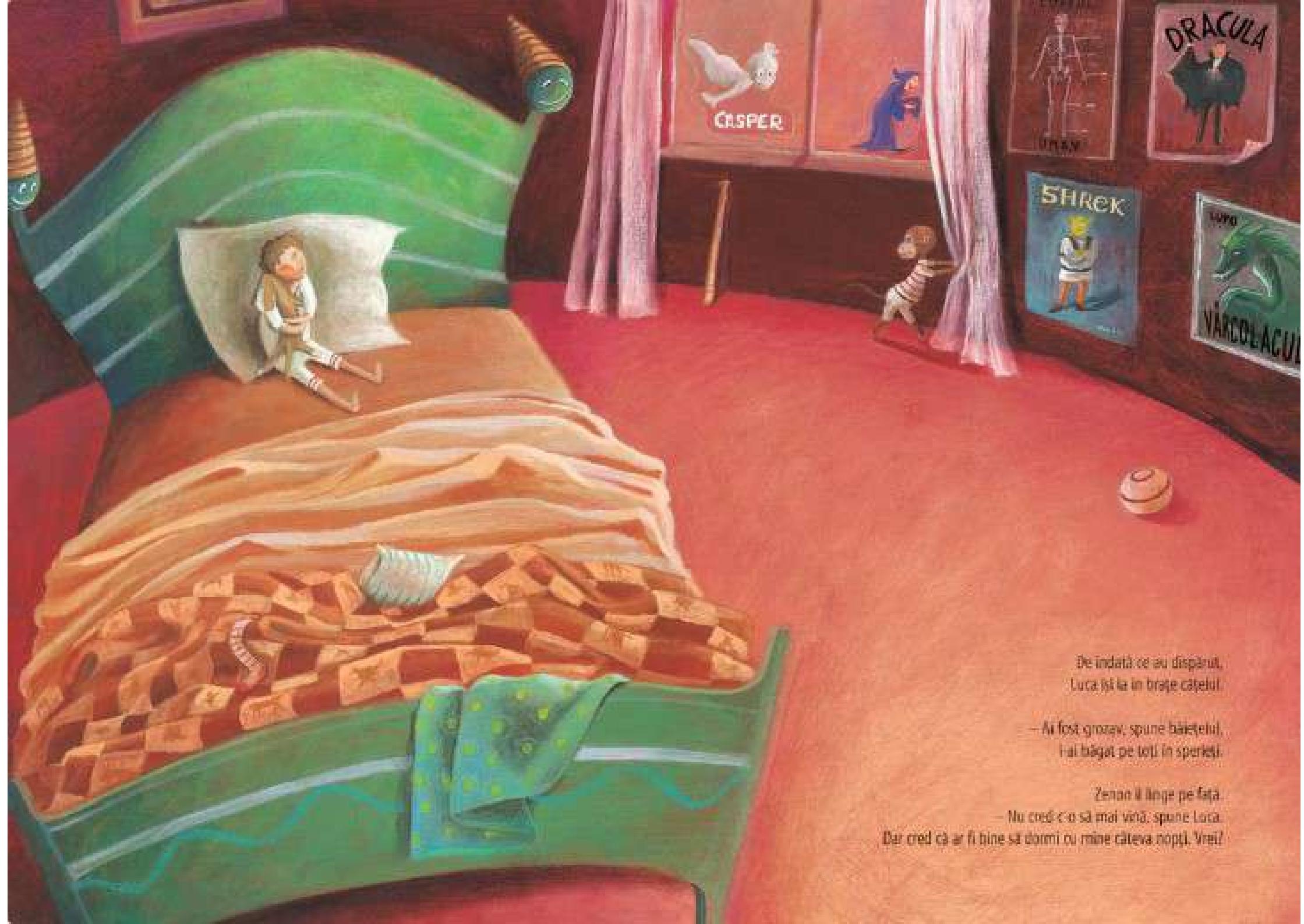
Urmărează Vrăjitoarea, care și smulge părul din cap de furie
pentru că n-a reușit să-l mânânce pe Lucal și de frica.

Al treilea care și ia tarcășia este Vampirul.
Fățuie din brațe și și la zborul, flăturându-și pelerina neagră.

Vârcolacul se furcăză și el, cu bătuț în pământ și cu urechile pleșuitoare.

Fantoma se face nevăzută
tot fără zgomot, -așa cum a apărut.

Scheleul pleacă ultimul, căci trebuie să-și adune toate osurile.
În invata agitația de mai înainte, cineva a căzut peste el și l-a făcut cumul osese și excitație.



De inălță ce au dispărut,
Luca își lăsă în brațe cățelul.

— Ai fost grozav, spune băiețelul,
i-ai băgat pe toti în spate.

Zean îl linjește pe față.
— Nu cred că o să mai vîta, spune Luca.
Dar cred că ar fi bine să dormi cu mâne câteva noapți. Vrei?